

EL MON AL REVES

Ahir: —Ah, brètol, que t'he trobat un cabell!

Avui: —Ah, mala dona, de qui és aquest cabell?

LA VINYA

Donava goig perquè era nostra.
No era pas una vinya com les demés.
Era feta amb sang i suor del rostre
que és quan les coses les estimem més.

La van plantà els meus germans
i el vi era per a tots,
en bevien xics i grans
perquè tots érem brots

de la mateixa vinya nostra.
El mateix vi novell
es feia sang sota d'un mateix sostre;
sang per a mi i per a tu com per aquell.

La vinya era una plana de doctrina:
Sarments que es daven les mans
i duient junts el pes de la fruita divina
com bons germans.

El pare deia: "Fills meus, la vinya brota
i els raïms ja insinuen la intenció;
el vi de l'Evangeli ha rebentat la bóta
i el món és ple de Déu Nostre Senyó."

La vinya s'emplenava de penjarelles d'or,
sol madur, llum madura, anyades plenes
que esdevenien sang del cor
i botia brunzent dintre les venes.

A voltes, els petits
cercaven amb il·lusió
el raïm més madur—tal com els escollits
són triats en la vinya del Senyó.—

I ens untàvem la cara i les mans
d'aquell most dolç i bru.
—Quan xuquem sang els humans,
sempre és del raïm més madú.—

Quan l'anyada arribava a la fita,
cada soca de cep semblava un sant barroc,
i en paga de la collita
dels sarments en fèiem foc.

I la vinya brotava altra vegada
i altra vegada donava vi novell:
—Mil cops que li prenguin l'anyada,
mil cops la torna a dur qui té el cor bell.—

Encar que l'estisora nua
talli els braços fornits dels ideals,
dintre la soca s'hi afua
la sava de nous braços immortals.

I la vinya del Bé dona vi fort
que l'esperit conforta;
mil cops diran que s'ha mort,
però la vinya no és mai morta.

La van plantà els nostres germans
i el seu vi és per a tots.
Embriaguem-nos-hi xics i grans
amb el fruit de tots els brots.

No és morta, no; encara rebrota
i els raïms ja insinuen la intenció;
el vi de l'Evangeli ha rebentat la bóta
i el món és ple de Déu Nostre Senyó.

Els llops s'amagaran per les cingleres,
broteran ufanosos els conreus,
cabridaran les cabres primíceres
i marxaran dejunes les guineus.

L'anyada ja és a la fita!
tot veremador al seu lloc!
Arrepleguem la collita
i dels sarments fem-ne foc!

Tanquem el cup sota del nostre sostre,
que no hi entri cap veí!
Com que la vinya és nostra,
també ha d'ésser nostre el vi!